

Axplock: KVINNOR KRÄVER MERA

Den största koncentrationen av framstående kvinnliga filosofer som historien hittills känt var förmodligen den grupp som fick sin utbildning i Oxford i början av 1940-talet: **Elizabeth Anscombe, Iris Murdoch, Philippa Foot, Mary Warnock, Mary Midgley.**

I sin självbiografi, *The Owl of Minerva*, ger Midgley en del av förklaringen: när de manliga studenterna var vid fronten fick kvinnorna en chans att göra sig hörda vid seminarierna. Det som försvårade detta i normala fall var att männen hade starkare röstresurser – och att kvinnorna vanligen krävde mera av sig själva innan de öppnade munnen.

De förtrycktas medverkan

I en gallupundersökning inför hotet om en sjukvårdsstrejk framgick det att 63 procent av männen stödde vårdarnas

lönekrav – mot 57 procent av kvinnorna. Nu bör man ju ta alla opinionsundersökningar med en nypa salt, men den här kan ändå innehålla en tankeställare. Kanske de mentalitetshistoriska eller socialpsykologiska orsakerna till lönekliften mellan män och kvinnor är mera komplicerade än man i första hand skulle förmoda. Det här för tanken till en undersökning i USA där man konstaterade att redan små svarta barn tyckte att den vita dockan var snällare medan den svarta var mera lik dem själva.

Kanske är inget verkligt förtryck är möjligt utan de förtrycktas ofrivilliga medverkan. Det betyder inte nödvändigtvis att de är medskyldiga, eftersom de vanligen inte har kunnat värja sig. Det visar bara hur infama förtryckets mekanismer är.